

Η σχέση λέξης και εικόνας, ως μορφές επεξεργασίας του πραγματικού, και η σύνδεσή μεταξύ τους ορίζουν την δημιουργία του έργου ***Figlia D'ANGELO***. Η I.A. κατασκευάζει ένα γυναικείο φόρεμα από αντρικά ρούχα. Η διαδικασία της κατασκευής του φορέματος εμπεριέχει και περιγράφει την διαδικασία της δημιουργίας της υποκειμενικότητας της εικαστικού. Τα υλικά, προϊόντα της οικογενειακής βιοτεχνίας ρούχων, ως ίχνη του παρελθόντος που ενσωματώνουν το αρχειακό υλικό της ζωής της, γίνονται φορέας ταυτότητας. Ο τίτλος αποτελεί ένα λογοπαίγνιο και τονίζει το θέμα του έργου. Το πατρώνυμο Αγγελίογλου μεταφέρεται στα ελληνικά ως ο υιός του Αγγέλου και μεταφρασμένο στα ιταλικά δίνει την επωνυμία *Figlio D'ANGELO* στην οικογενειακή βιοτεχνία. Η εικαστικός αντικαθιστώντας το *figlio* με *figlia*, τοποθετεί στη θέση του υιού τη κόρη. Είναι η θυγατέρα του Αγγέλου, η κόρη του πατέρα της. Η I.A. ανασκευάζοντας το οικογενειακό της όνομα σχολιάζει δύο φαινόμενα. Την κοινωνική δημιουργία του φύλου και τον κυρίαρχο ανδρικό ρόλο στην ιστορία της τέχνης.

Νίκη Παπασπύρου

Figlia D'ANGELO is born out the relationship between text and image. I.A. creates a women's dress out of men's clothes. Making the dress also entails the formation of the artist's objectivity, a process which it also describes. The materials employed, products of the clothing manufacturing family business, are traces of the past that incorporate the archival material of the artist's life; as such they also become carriers of identity. The wordplay in the title further emphasizes the theme that runs through the work: The name of the business derives from Aggelioglou's surname - which would translate as "the angel's son" in Greek - translated into Italian. By replacing *figlio* with *figlia* the artist substitutes the son with a daughter. She is the Angel's daughter; her father's daughter. Through the reconstruction of the family name I.A. comments on the social creation of gender and on the dominant male role throughout the history of art.

Niki Papaspirou